

Sygn. akt I C 227/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2016 r. w G. sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeciwko R. K.

o zapłatę

- I. oddala powództwo;
- II. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za poniesione.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

R. K. zawarła umowę kredytową nr (...) z (...) Bank S.A. w K. w dniu 1 października 2007 r. Przedmiotem umowy była suma kredytu w kwocie 14156,16 zł.

Dowód: umowa, k. 66-68

W dniu 4 marca 2015 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w W. a (...) Wierzytelności Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. doszło do przelewu (...) wierzytelności, wśród których wymieniono także wierzytelność z w/w umowy kredytowej.

Dowód: umowa z aneksem, k. 33-41

Ocena dowodów

Powód nie udowodnił legitymacji czynnej. Wśród przedstawionych przez niego dowodów brak dowodu wykazującego **nieprzerwany łańcuch** ważnych przelewów spornej wierzytelności **pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodem** w niniejszej sprawie. Odwoływanie się w umowie powoda ze spółką (...) do jakichś historycznych zdarzeń nie jest udowodnieniem ciągłości przelewów, gdyż strony w „historycznej części” umowy mogą relacjonować dosłownie cokolwiek (tj. przypisywać sobie dowolne uprawnienia). Takie relacje nie mają żadnego waloru prawnego w sporze z osobą trzecią i nie mogą stanowić dowodu, że opisana w umowie historia jest prawdziwa. Prawdziwość lub nieprawdziwość tych opisów historycznych może mieć znaczenie tylko w stosunkach pomiędzy samymi stronami (np. w kontekście dobrej lub złej wiary, wprowadzenia w błąd, podstępu itp.). Powołanie się na „historyczną część” umowy cywilnoprawnej nie jest sposobem dowodzenia faktów, które miały miejsce przed jej zawarciem. Przyjęcie takiej koncepcji urągałoby logice i zasadom oceny dowodów przewidzianym w art. 233 § 1 k.p.c. Także wyciąg z ksiąg funduszu inwestycyjnego (k. 61) nie jest dowodem potwierdzającym łańcuch ważnych przelewów pomiędzy wierzycielem pierwotnym a tym funduszem. W tym zakresie taki dokument nie ma żadnej mocy dowodowej, gdyż nie zawiera nawet opisu wcześniejszych przelewów.

Należy też wyjaśnić, że legitymację czynną w sytuacji, gdy powodem jest cesjonariusz, profesjonalny pełnomocnik powoda winien bezwzględnie udowodnić już w pozwie (lub piśmie uzupełniającym jego braki), gdyż jest to

elementarny składnik konstrukcyjny powództwa. Od tego właśnie należy zaczynać pisanie tego rodzaju pozwu, co jest oczywiste dla każdego profesjonalnego prawnika.

Legitymacji czynnej w pozwie wnoszonym przez cesjonariusza nie dowodzi się jedynie na zarzut przeciwnika; przeciwna koncepcja byłaby sprzeczna z dyspozycją art. 6 § 2 k.p.c.

Ponieważ pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i posługiwała się sformułowaniami kwestionującymi legitymację powoda („rzekoma cesja”, k. 11), powyższa okoliczność winna być udowodniona przez powoda zgodnie z art. 6 k.c.

Kwalifikacja prawna

Wobec braku legitymacji czynnej powództwo oddalono na mocy art. 509 § 1 k.c. a contrario (**punkt I.** sentencji). Analiza pozostałych zarzutów pozwanej w tym świetle jest zbyteczna.

Koszty procesu

Wobec przegrania procesu w całości powód ponosi jego koszty zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. (**punkt II.** sentencji).